Vergilius Maro, Publius; Servius [Comm.]; Donatus, Aelius [Comm.]; Landinus, Christophorus [Comm.]; Domitius <de Calderiis> [Comm.]: Opera: Bucolica et Georgica

Nürnberg: Anton Koberger, 1492 Seite 522

Tqꝫ ea diuersa penitus dum. In hoc loco mutatio est reꝝ oim. Nam & psonæ & loca alia sunt & aliud negocium incipitur. Ab æneа enim transit ad Turnum: a Thuscia ad Ardeā: a petitiōe auxilioꝝ ad bellum: quē transitū quidam culpāt nescientes Virg. prudēter iunxisse superioribus negotiis sequentia per illā particulā. Atqꝫ ea diuersa penitus dū parte geruntᷣ. s. dum offeruntur arma dū dantᷣ auxilia. Sane formatus est iste liber ad illud Homeri vbi dicit per noctē egressos eē Diomedem & Vlixē cū capto Dolone castra penetrarūt. nā partē maximam: & œconomiæ & negociorum exinde hēt.

Descriptio noni libri

On⁹hēt pugs: nec adest dux ipe tumltu
Atqꝫ ea diuersa penitus dū pte geruntᷣ
Iunonis monitu turnus festinat in hostem
Teucrorum naues rutulis iaculantibus ignē
Nympharum in speciē diuino numine versæ
Euryali & nisi cœptis: fuit exitus impar
Pugnatur castra æneadȩ vallumqꝫ tuentᷣ.
Audacem rutulum dat leto pulcher iulus:
Fit via vi turnus biciam & pandarum altū
Diicit: & totis victor dat funera castris.
Ianque fatigatus recipit se in castra suorum.

P. Virgilii Maronis æneidos Liber nonus.

Tqꝫ ea diuersa penit⁹ dū pte gerūtᷣ:
Irim de cœlo misit saturnia iuno
Audacē ad turnū: luco tu forte pētis
Pilumni turnus sacrata valle sedebat:
Ad quem sic roseo thamātias ore loca est
Turne quod optanti diuū promittere nemo
Auderet voluenda dies en attulit vltro.
Aeneas vrbe: & sociis & classe relicta
Scæptra palatini: sedemqꝫ petiuit euandri
Nec satis: extrēas corithi penetrauit ad vrbes
Lydotumqꝫ manū collectos amat agrestes.
Quid dubitas: nūc tps equos nūc poscerᷣ curr⁹
Rūpe moras oms. & turbataqꝫ arripe castra
Dixit: & in cœlum paribus se sustulit alis:
Ingentemqꝫ fuga secuit sub nubibus arcum.
Agnouit iuuēis: duplicesqꝫ ad sydera palmas
Sustulit: ac tali fugientem est voce secutus
Iri decus cœli quis te mihi nubibus actam
Detulit in terras: vnde hæc tam clara repente
Tempestas: video mediū discindere cœlum:

Diuersa penitus. Valde diuersa. i. longius remota: vnde paulo post dicit: Nec fatis extremas corithi penetrauit ad vrbes: Lydorūqꝫ manū. Irim. iris q̄si ἐρις dicta ē. nūqꝫ em̄ ad cōciliationē mittitᷣ sicut Mercurius: sed ad disturbationē. Et ē ministra nō tm̄ deaꝝ sed deorū. Et Virg. hoc ꝓbat dicēs Aereā cœlo nā iuppiter irim Demisit germanæ haud mollia iuisa ferentē. Audacē turnū. fortē sine fœlicitate sicut de Palāte diximus. Parentis pilūni. Pilūnus & Pitumnus fratres fuerūt dii. hoꝝ Pitūnus stercorādoꝝ inuenit vsū agroꝝ: vñ & sterquilinus dictus ē. Pilūnus vero pinsendi frumenti: vñ a pistoribus colitᷣ: & ab ipso pilū dictū est. Sacrata v. Iō sacrata: qa vt dixim⁹ nūquā est luc⁹ sine religiōe Sedebat. vt Asper dicit erat: quæ clausula antiqua est: & de remota scd̄m Plautū sedere ē cōsiliū capere: qui inducit seruū dicentē. Sine iuxta arā sedeā & dabo meliora cōsilia. Sed secundum augures sedere est auguriū captare: Nā post designatas cœli partes a sedentib⁹ captantᷣ auguria: qđ & ipse supra ōndit latēter inducēs Picū solū sedentē vt Paruaqꝫ sedebat succinctus trabea: qđ est auguriū: cū alios stantes induxerit: ergo sedebat aut erat: aut consilia capiebat: aut augurabatᷣ. Thaumantias ore locuta est. Secūdum poeticam: idest Thaumātis filia. Cæterum ex admiratione hoc nomen accepit: quæ admiratio de eius coloribus nascitur. Diuum promittere nemo. Nemo pro nullus posuit: & est acyrologia. nam diuum nemo non possumus dicere cum proprie nemo sit nec homo. Auderet. Docet per transitum multa interdum temporis ratioe prouenire: quæ numina præstare nō possunt: quod etiam paulo post in matris deū petitiōe Iuppiter probat dicēs: Cui tanta deo permissa potestas: Voluenda. pro volubilis. Nec satis. quia occurrebat ab Euandro eum facile posse remeare. Coryti. Mōtis Thusciæ qui vt dixi nomen accepit a Coryto rege: cum cuius vxore concubuit Iuppiter: vñ natus est Dardan⁹. Armat agre. Ne ei formidinē iniiciat agrestes esse commemorat. Turbata arripe castra. Aut arripe & turba aut turbata inuade: propter absentiam æneæ Sæuit sub nubibus arcum. Hoc est duxit: vt ille viam secat ad naues: & re vera arcus ipse variis colorib⁹ sectus est: Bene autē sub nubibūs: quia sine nubis beneficio arc⁹ nō videtᷣ. Agnouit iuuenis. Irim tm̄ agnouit. nō a quo missa eēt: vtrꝫ a Ioue aut a Iunone. Hinc ē qđ dicit: Quis te mihi nubibus actā. Repente. Item aliud auguriū. nam cū Iris sine nubibus nō posset videri: post eius abscessum statim est secuta serenitas. Clara aūt

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-85/0521
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG